

Nr 418.

Av herr Ericsson i Sörsjön, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 108, angående vissa åtgärder till det svenska jordbrukets stödjande.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 108 framläggas olika förslag avseende att från statens sida skall vidtagas åtgärder till jordbruksnäringens stödjande.

Det har konstaterats, heter det, att en allmän oro är rådande bland lantmännen, genom från en mängd sammanslutningar och enskilda såväl som vid möten antagna resolutioner, med framhållande av den bekymmersamma ställning, som jordbrukets utövare befinna sig i.

Till detta vill undertecknad som sin mening framhålla, att ytterligare resolutioner äro att förvänta, detta emedan vissa föredragshållare ännu icke avslutat sina på jordbrukskrisen och frågor i sammanhang därmed byggda föredragsturnéer. Därför är det sannolikt, att ännu en del resolutioner hinna inkomma till Kungl. Maj:t, innan riksdagen går att handlägga de många förslagen till hjälp åt jordbruksnäringen.

Vid en granskning av dessa förslag måste man konstatera, att åtskilliga av de åtgärder, som regeringen föreslår, äro till sin innebörd av sådan beskaffenhet, att de icke kunna anses vara till nytta för de jordbrukare inom landet, som äro sämst ekonomiskt situerade och vilka utgöra det ojämförligt största antalet, nämligen småbrukarna, utan innebära ett gynnande av de bäst ställda jordbrukarna på de sämst ställdas bekostnad.

Undertecknad skall icke i detta sammanhang uppehålla sig vid mer än en av de åtgärder, som regeringen föreslår till jordbruksnäringens stödjande, nämligen den, som består däruti, att tull å havre skall äsättas med 4 kronor pr 100 kg.

Enligt mitt förmenande kommer icke detta regeringens förslag om tull å havre att uppväcka några vidare angenäma känslor hos det rätt så avsevärda antal av jordbrukare inom landet, som på grund av klimatiska och andra förhållanden icke kunna odla denna produkt själva utan äro nödgade att varje år som fodermedel åt sina dragare inköpa betydliga kvantiteter havre. Det är icke riktigt, när man på vissa håll gör gällande, att även större delen av jordbrukarna norr om dalälvarna odla havre i sådan utsträckning, att det i stort sett täcker det egna behovet.

Den, som framför sådana påståenden, måste tydligen sväva i okunnighet om den stora införseln av havre till flertalet socknar och alldeles särskilt till sådana, där mera betydande skogsavverkningar årligen äga rum. De, vilka

äro ägare till dragare, äro också i regel antingen ägare eller innehavare av jordbruk. Havre användes som fodermedel åt dragarna inte allenast under den tid, då arbetet med timmeravverkning pågår, utan jämväl i viss utsträckning under arbetet å jordbruket. En jordbrukare med en häst, som användes under vintern för timmerkörning, inköper väl i medeltal cirka 20 st. 80 kilogram-säckar foderhavre, och därjämte torde även något havre av bättre kvalitet inköpas, vilken användes till utsäde. Inköp av havre för utsädesändamål skulle kanske av någon tydas som ett bevis för att jordbrukaren även i de trakter, varom här närmast är fråga, i viss utsträckning odlar havre. Men förhållandet är dock så, att inom vidsträckta delar av Dalarna och Norrland äro de klimatiska förutsättningarna så ogynnsamma, att jordbrukaren ej kan påräkna mogen havre av egen skörd. Den havre, som sås, måste, innan frosten på höstsidan inträffar, avmejas i grönt tillstånd och användes sedermera till foder åt kreaturen.

Om den av regeringen föreslagna tullen å havre skulle bifallas av riksdagen, skulle detta vid en genom denna åtgärd sannolikt som riktig beräknad uppkommen prisförhöjning å 5 öre pr kg. medföra, att de fattiga småbrukarna i Dalarna och Norrland, vilka på grund av ogynnsamma klimatiska förhållanden icke kunna odla denna produkt samt äro ägare till en häst, finge vidkännas en merutgift av mellan 75 och 100 kronor årligen.

Jag kan icke underlåta att uttala en bestämd protest emot detta regeringens försök till ytterligare beskattning av de jordbrukare inom landet, vars ställning redan i ekonomiskt avseende är sådan, att den ej tål vidare belastning.

I anslutning härtill hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att avslå Kungl. Maj:ts förslag om åsättande av tull å havre med 4 kronor pr 100 kg.

Stockholm den 8 mars 1930.

Evald Ericsson
i Sörsjön.
